

PRIMORSKI DNEVNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA ZA TRŽAŠKO OZEMLJE

Leto V - Cena 15 lir - 10 jugolir - 2.50 din

TRST četrtek 10. februarja 1949

Štev. 34 (1124)

Razgovori namestnikov štirih zunanjih ministrov glede mirovnih pogajanj z Avstrijo

Sovjetska zveza zahteva zaslišanje jugoslovanskega zastopnika

da bi obrazložil stališče svoje vlade o teritorialnih zahtevah - Zapadne velesile pa vztrajajo na stališču, da Avstrija ohrani meje iz l. 1938 - Dr. Aleš Bebler je včeraj prispel v London

LONDON, 9. — Danes se je pričela v Londonu konferenca namestnikov štirih zunanjih ministrov. Konferenca, ki je bila sklicana, ker je Avstrija izrazila željo, da bi se obnovila pogajanja za mir, ima namen, da ugotovi, ali je možno najti podlago za nadaljnja pogajanja.

Današnja seja je trajala nekoliko manj kot dve uri. Šef ameriške delegacije in predsednik seje Samuel Reber je predlagal, da se proclijo najprej tista vprašanja, pri katerih ni prišlo do sporazuma na zadnji konferenci štirih v lanskem februarju. Tu gre predvsem za zahtevo Jugoslavije o priključitvi Slovenske Koroške.

Šef sovjetske delegacije Zarubin je tedaj predlagal, da se povabi predstavnik jugoslovanske vlade, da obrazloži stališče svoje vlade o teritorialnih zahtevah. Predstavnik zapadnih velesil pa so vztrajali na

svojem stališču, da naj ostanje avstrijske meje take kot so bile l. 1938, ter so izrazili dvom, če bi bilo koristno zahtevati od Jugoslavije, da še enkrat objasni svoje stališče. Po tej izjavi je bila seja zaključena. Konferenca se jutri nadaljuje.

Pomočnik jugoslovanskega zunanjega ministra dr. Aleš Bebler je danes z letalom prispel v London. Brez dvoma je njegov prihod v zvezi s konferenco o mirovni pogodbi z Avstrijo, čeprav Jugoslavija ni prejela uradnega povabila, da poda svoje stališče na konferenci. Agencija France Presse pravi, da predlog sovjetskega delegata Zarubina ni izzval presenečenja, kajti splošno mnenje je, da bo SZ kljub nasprotstvom v zvezi z resolucijo Informbiroja podpirala Jugoslavijo pri pogajanjih za mirovno pogodbo z Avstrijo.

Kitajska ljudska vojska osvobodila Nantung

SEVERNI SENS, 9. — Agencija «Nova Kitajska» poroča, da so si narodnosvobodilne vojske mejo Nantung, ki je važno središče tekstilne industrije, 30 milj severozapadno od Sanghaja. Pred dnevi sta bili osvobodjeni mesti Cing-jiang in Cintung na severnem bregu reke Jangcekiang.

Predstavnik Kuomintangovega ministra za obrambo general Tengven-ji je izjavil danes v Sanghaju, da je vlada sklenila nadaljevati z vojnimi pripravami, pri tem pa da bo nadaljevala poizkuse za mirno rešitev.

Italijo vodi sedanja vlada po poti fašizma

RIM, 9. — Danes dopoldne so se pod predsedstvom Nennija sestali poslanci in senatorji italijanske socialistične stranke, da bi preučili znanjopolitični položaj. Nenni je imel obširen referat, v katerem je dejal, da stopa Italija v neželjeno mednarodno politično krizo po vojni. Po njegovem govoru je bila daljša diskusija, po kateri je bila sprejeta resolucija, ki obtožuje vladu, «Vladi Italijo v politiko vojaških zaveststev», pravi resolucija, «pomeni slediti zgledu fašizma ter zavajati državo v stran od naporov za obnovo, zato da bi jo vrgli v nove pustolovščine.»

BUDIMPEŠTA — Madžarska tiškovna agencija sporoča, da je včeraj v starosti 52 let umrl madžarski pisatelj Bela Zsolt, glavni urednik lista «Haladás» ter poslanec v parlamentu.

S PROSLAVE STOLETNIČNE PREŠERNOVE SMRTI V SKEDNJU

Veličastni proslavi stoletnico smrti največjega sina slovenskega naroda, Franceta Prešerna, o katerih smo že deloma poročali v torkovih številki, posvečen Prešernu, se je v spodobni Sloveniji udeležila tudi številna delegacija prosvetnih društev Tržaškega ozemlja.

Ljubljana je imela vse te dni praznično lice. Povsod zastave, okrašene izložbe s Prešernovo sliko a citati iz njegovih poezij. Ze v nedeljo zvečer se je delegacija udeležila slavnostne predstave Levstik-Kreftovega «Tugomerja» v Drami. V svojem govoru, ki ga je imel pred predstavo, je upravniki Slovenskih narodnih gledališč dr. Ferdo Kozak poudaril, da se slovenska drama s slavljenjem slavnostnega pomena ne zadovoljuje nad še nedavno po vladajočih buržoasnih krogih pozvoščeno zaostalostjo hkrati dostojno uvršča v Prešernove proslave.

Ob tej svečanosti so nas tržaške Slovence obdajali še posebni občutki, ker nas je še bolj živo za-trstilo vedno gostovati in mole-dovati za prostore.

Rožna ulica v Ljubljani, kjer so v ponedeljek popoldne na hiši št. 5 odkrili spominsko ploščo, je

Delegacija tržaških Slovencev na Prešernovih proslavah v Sloveniji

bila vsa v zastavah. Plošča nosi napis: «V tej hiši je Prešeren od leta 1829—35 živel ter zložil velike pesnitve: Gazele, Sonete nesreče in Sonetni venec. Tržaška delegacija je položila litorijev venec. Predsednik odbora za Prešernove proslave dr. Ferdo Kozak je govoril o pomenu Prešernovih pesmi in zaključil z besedami, naj bi plošča neprestano budila o prihodnosti ljudsko kulturno zavest.

V imenu tržaških Slovencev je govornik Miro Ravbar dejal, da smo se zbrali pred to hišo, kjer je Prešeren pisal za vse Slovence in za bodoče rodove. Pisal je tudi za primorske Slovence. Iz Prešernovih del veje duh prihodnosti. Prešeren je s svojo mislijo in pesni-mi ustvarjal prihodnost Slove-ncev, ki naj jim prinese svobodo. V narodno osvobodilni borbi so se primorski Slovenci borili skupno z ostalimi Slovenci za združenje in skupni domovini. Ostali bomo zve-sti Prešernovi misli za združitvo

vseh Slovencev, ki jih je izrekel v «Zdravljici».

Istega dne so v množične orga-nizacije in kulturne ustanove pol-galele vence na Prešernov spomenik. Tudi tržaška delegacija in dele-gacija koroških Slovencev sta polo-žili svoj venec. Pogled na trg, ki ga premeščali v Prešernov trg, je bil veličasten. Okrog spo-menika se je zbrala velika mno-šica ki je prihitela da počasti spo-min velikega pesnika.

Zvečer pa je bila v Unionski dvorani osrednja svečanost. Vsa do-rnana je ostala in toplotno in kul-turizma podprala prihod pod-predsednika zvezne vlade Edvarda Kardelja, predsednika planske ko-misije zvezne vlade Borisa Kidri-čiča, ministra za znanost in kulturo Rodolfa Colakovića, predsednika državnega ljudskega skupščine FLR Josipa Rusa, predsednika republične ljudske skupščine LR Slovenije Josipa Vidmarja ter predsednika vlade LRS Miha Ma-rinka.

Svečanost so otvorili s svira-njem himne efor Slovenij in «Na-prej zastave slave». Pozdravne go-vora so imeli predsednik Zveze književnikov Jugoslavije Ivo An-drić ter predstavnik koroških in tržaških Slovencev.

V imenu tržaških Slovencev je govoril tov. prof. Andrej Budal. Dejal je:

«Kot predsednik tržaških Slo-vencev prinašam pozdrave od-norja, iz tistega konca Slovenije, ki se ji vrenena še niso do konca zjasnila. Ti Slovenci so prav tako živo zaverovani v napredno mi-selnost Prešernove «Zdravljice» kakor vsi ostali.

Ko je Prešeren umiral, je bila njegova vsenarodna oporoka že davno napisana a se je po njegovi smrti le počasi uresničevala. Zednjena Slovenija, Prešernov vzor, se je gradila mnogo hitreje kul-turno nego politično. Po prvi svet-ovni vojni so ostali njeni robovi še zmeraj zelo razstani. Najtežja rana je bila Primorska.

Kdo izvaža strateške surovine

„Borba“ ostro kritizira trgovinsko politiko drugih držav ljudske demokracije, ki hočejo Jugoslavijo izkoriščati

BEOGRAD, 9. — «Borba», organ KPJ, piše, da se je v nedavno po-godbo, ki je bila sklenjena med Poljsko in Jugoslavijo, obseg trgo-vinskih zamenjav skrčil od 33 na 6 milijonov dolarjev. V svojem uvodniku, ki ga je napisal Bogdan Pejić, obtožuje «Borba» Poljsko, da je hotela svojevoljno in na prejet ukaz izolirati Jugoslavijo od dru-gih držav na Vzhodu. Pri tej pri-liki članek ostro kritizira trgovin-sko politiko drugih ljudskih demo-kracij ter poudarja, da če Jugosla-vija izvaža neželjene kovine v ZDA, pa sta tudi Madžarska in Sovjet-ska zveza izvozili prav tja baker in celo mangan, ki je ena izmed najvažnejših strateških surovin.

Kar zadeva poljsko-jugoslovnsko pogodbo, izjavlja Pejić, da so ho-teli Poljaki nabavljati v Jugosla-viji samo surovine, ki so imele do-larsko vrednost na tržični medna-rodni trgovini ter so se branili na-bavljati druge proizvode kot n. pr. krom, in istočasno so odklanjali na-

bavljati Jugoslaviji zadostno koli-čino tistih proizvodov, ki jih ona potrebuje, kot n. pr. koks in kovin-ske plošče. Končno obtožuje član-ka ljudske demokracije, da hočejo izkoriščati Jugoslavijo ter jo sku-sajajo zadržati v zaostalosti, v kolli-kor gre za industrije, ter v polo-žaju odvisnosti, s tem da ji ovirajo nadaljevali industrializacijo; vse to z namenom, da bi lahko z njo tr-govali v pogojih, ki bi bili zanje mnogo ugodnejši. Na koncu Pejić z ogorčenostjo zavrača obtožbo, češ da se je Jugoslavija priključila za-padnemu bloku.

KARDINAL MINDSZENTY

Minister André Marie štiti kolaboracioniste

PARIZ, 9. — Zaradi ponovnih napadov v tisku so danes v fran-coski zbornici ponovno začeli de-bato o postopanju pravosodnega ministra André Marie v zvezi z nekimi francoskim podjetjem, ki je obtoženo, da je sodelovalo pri gra-ditvi nemških utrd ob Atlantskem oceanu.

Kakor je znano, je minister iz-koristil nasprotstva sodnikov, ki so vodili preiskavo, ter je poslušajoč se svojih izrednih pooblastil odlo-čil, naj gre zadeva od acta. V pre-dmetno tednu je med debato o tem vprašanju dobila vlada zaupnico s 389 glasovi proti 207. Tudi nocoj se je debata zaključila z glasova-njem o zaupnici vladi, ki pa je do-bila manjšo večino kakor zadnjič, t. j. 322 glasovi proti 219. Tudi šte-vilni poslanci, ki so naklonjeni vladi, so proti temu, da se zadeva spravi od acta.

Zločinci iz taborišče obsojeni

PARIZ, 8. — Vojaško sodišče v Parizu je danes izreko sodbo v procesu proti trem Avstrijcem, ki so bili obtoženi, da so nečloveško ravnali na Zidi v koncentracijskem taborišču v Drancyju. Tako je bil bivši nogometaš Dunajčan Oskar Reich, Zid, načelnik taboriščne po-litije, obsojen na smrt, njegov ro-jak Josef Weisz, ki je bil tudi na-čelnik politije v taborišču, je bil obsojen na došmrtno prisilno delo. Tretji obtoženeц je bil oproščen.

Italija na prvi liniji protisovjetske propagande

RIM, 7. — Protisovjetski film «Zelena zavesa», ki je bil prepo-vedan v Franciji in na Holandskem, bodo jutri pričeli predvajati v Rimu.

kor so bila zama vna vsa nasprotna prizadevanja, ki so se vlekla od Prešerna do danes dolgi sto let, skozi slovensko zgodovino, tako ne bo mogla uspeti niti današnja reakcija, tako se bodo ponestrčili vsi novi in najnovejši poizkusi zoper enotnost slovenske kulture, ker so nekaj protinarnavnega.

Dve Prešernovi spoznanji vodita današnje Slovence na oni strani vsiljenih mej. Prvo je tisto, ki jih veže z drugimi slovenskimi na-rod, kakor ga je približal že Preše-ren:

«Največ sveta otrokom sliši Slove»

Drugo je njegov politični in kulturni program za vse narode: «Ne vrag, le sosed bo mejaka».

V znamenju tega Prešernovega spoznanja bodo nadaljevali za-padni Slovenci svojo borbo za po-polno uveljavljanje slovenskih prav-ic, ki jim jih mirovna pogodba slovensko priznava. V tej borbi bo Prešeren njih najvestejši zavez-nik in najmočnejši zaščitnik.

Slava Prešernu!

Delegat koroških Slovencev je v pozdravnem govoru poudaril da ne more koroškim Slovencev nih-če zatrei zavesti skupnosti Slo-

(Nadaljevanje na 2. stran)

Predsedstvo cone trdi kar ni res

Za zadnjo tiskovno konferenco tiskovnega urada Predsedstva cone je naš dnevnik postavil sle-deče vprašanje:

«V kakšni meri predsednik cone v okviru svoje kompetence skrbi oziroma namerava skrbeti za uresničenje tistih doleob mirovne pogodbe z Italijo, ki tukajšnjemu slovenskemu življu jamčijo na-rodnostno enakopravnost in ki so hkrati osnovne človeške pravice vsakega naroda?»

Na to — kakor vidite za nas življenjsko vprašanje — smo pre-jeli od tiskovnega urada. Pred-sedstva cone naslednji odgovor:

«I. Predsedstvo cone je upravni organ. Njegova naloga je aplika-cija veljavnih doleob v okviru njegove kompetence.

II. Veljavne in v coni aplicirane zakonske doleobe ne delajo, kakor je znano, nobene razlike med državljani italijanskega in slovenskega jezika in predvideva-jo najširšo zaščito demokratičnih pravic za vse.

III. V okviru svoje kompetence ni Predsedstvo cone nikoli na-pravilo niti ima namen napraviti kakršno koli razliko med državljani italijanskega in slovenskega jezika.

Iz odgovora Predsedstva cone sledi, da uživajo tukajšnji Slo-venci iste pravice kot Italijani.

Sveveda, «kakor je znano» to enostavno ni res. Najbolje vemo, da to ni res, mi sami tržški Slo-venci; to ve vse tržško prebival-stvo, to ve tudi anglo-ameriška vojaška uprava in končno je to dobro znano tudi samemu Pred-sedstvu cone, ki pa je kljub temu dalo takšen odgovor na naše vprašanje, kakršnega smo zgoraj ob-javili.

In kako je sploh mogoče, da bi trditve Predsedstva cone bila — milo rečeno — resnična?

Predsedstvo cone je namreč predobro znano, da so tiste sve-ljavne in v coni aplicirane zakon-ske doleobe po večini fašistič-nega izvora, ker so izdane od ranjkih fašističnih vlad.

Ne bomo naštevati primerov, katere fašistične doleobe so še vedno veljavne v naši coni. O tem smo namreč že mnogo in mnogo pisali v našem dnevniku. Tudi na raznih tiskovnih konfe-rencah same anglo-ameriške vo-jaske uprave smo že večkrat vprašali, kdaj bodo te fašistične zakonske doleobe, ki delajo raz-liko med državljani italijanskega in slovenskega jezika ukinje-ne. Odgovorili so nam, da jih se-je začasa začasa vojaška uprava ne misli ukiniti, češ da to ni v njeni kompetenci, ali pa je bil odgovor temu podoben. Toda rezultat je bil vedno isti: fašistične zakonske doleobe so še vedno v veljavi in

po teh določbah se ravna v okvi-ru svoje kompetence tudi Pred-sedstvo cone.

Ce je torej dejstvo, da fašistič-ne doleobe, ki delajo razliko med državljani slovenske in italijan-ske narodnosti še vedno veljajo, kako je torej mogoče, da te dolo-be hkrati predvidevajo najširšo zaščito demokratičnih pravic za vse?

Ali morda predsedstvu cone ni znano, da fašistične doleobe niso nikdar mogle in da, seveda tudi danes ne morejo ščititi «DEMO-KRATICNIH PRAVIC ZA VSE» najmanj pa narodnostnih pravic tukajšnjih Slovencev, kajti mno-gre teh doleob so naperjene ravno proti Slovincem.

Ob takšnem stanju stvari je to-rej popolnoma nemogoče, da bi bilo res tisto, kar se trdi v tret-jem delu odgovora. Tudi to je vsakemu prebivalcu cone dobro znano. Nemogoče je namreč, da predsedstvo cone, ki se ravna po veljavnih zakonskih doleobah, od katerih mnoge spadajo v izrazito fašistično zakonodajo naperjeno — ponavljamo — prav proti Slo-vencem, eni delo niti ne Name-vana delati kakršne koli razlike med državljani italijanskega in slovenskega jezika.

Ob takšnem stanju stvari je to-rej popolnoma nemogoče, da bi bilo res tisto, kar se trdi v tret-jem delu odgovora. Tudi to je vsakemu prebivalcu cone dobro znano. Nemogoče je namreč, da predsedstvo cone, ki se ravna po veljavnih zakonskih doleobah, od katerih mnoge spadajo v izrazito fašistično zakonodajo naperjeno — ponavljamo — prav proti Slo-vencem, eni delo niti ne Name-vana delati kakršne koli razlike med državljani italijanskega in slovenskega jezika.

To pa se do danes še ni zgodilo zaradi tega, ker anglo-ameriška vojaška uprava krši prav tiste doleobe mirovne pogodbe, katere jamčijo tukajšnjemu slovenskemu življu uresničenje njegove nacio-nalne enakopravnosti, ki spada med osnovne človeške pravice. Predsedstvo cone pa je od voja-ske uprave na nedemokratičen način imenovali upravni organi, ki je od VU tudi odvisen. Zaradi tega je nujno — in to čutimo naj-bolje vsi — da vsi tržški Slo-venci — da tudi predsedstvo cone — v okviru svoje kompetence prav tako krši osnovne človeške pravice tukajšnjih Slovencev.

Zaradi tega zahtevamo, da se doleobe fašistične zakonodaje takoj ukinejo ter da VU s pred-sedstvom cone vred, spoštuje doleobe mirovne pogodbe, ki vsaj do ne-liko mere jamčijo, da tudi pred-sedstvo cone ne bo več delalo raz-like med državljani slovenskega in italijanskega jezika na škodo prvih. Tedaj, ko bo naša zahteva uresničena, tudi tiskovnemu ura-du predsedstva cone ne bo več treba dajati takšnih izjav, ki so v nasprotju z obstoječim stanjem.

Kravčenkov proces se sprevača v gostilniško prerekanje

PARIZ, 9. — Včerajšnje osmo za-sejanje v Kravčenkovem procesu se je zaključilo s popolno zmago obrambe. Dokument, ki ga je pred-ložil advokat Nordmann, t. j. vprašalna pola, ki jo je Kravčenko sam izpolnil l. 1942 in iz katere je raz-vidno, da on ni bil to, za kar se v knjigi izdaja, je tožilec Kravčenko in njegove odveteke zelo zmedel.

Danes je bil zaslišan kot Kravčenkova priča Rus Ladevski, ki pravi, da je bil profesor v Harkovu in Kravčenko je bil njegov učenec. Priča Romanov, ki je bil soodec z Ladevskim, je pa izjavil: «Brez dva-ma ta gospod ni bil nikoli profesor v Harkovu». Tudi naslednja Kravčenkova priča Udalov ni povedala nič bistvenega.

Priča Romanov je zahteval soče-nje tudi z Udalom. «Gospod pred-sednik in gosposde sodnega zbora», je dejal Romanov, «Sporočiti vam moram, da mi, državljani Sovjetske zveze, nismo hoteli, da bi se srečali z izdajci. Ne mara se razu-meti, da je resnica na naši strani in da se ta proces sprevača v go-

stilniško prerekanje. Ta človek pri-poveduje pornografske zgodbe». S prstom naperjenim proti Kravčenku in s povzdignjenim glasom nadalju-je Romanov: «Ostali bomo v Parizu, ne bomo poravnali računov s teboj, Kravčenko! Češka policijska romane in hoče ljudje prepričati, da življenje v Sovjetski zvezi ni drugega kot peklo».

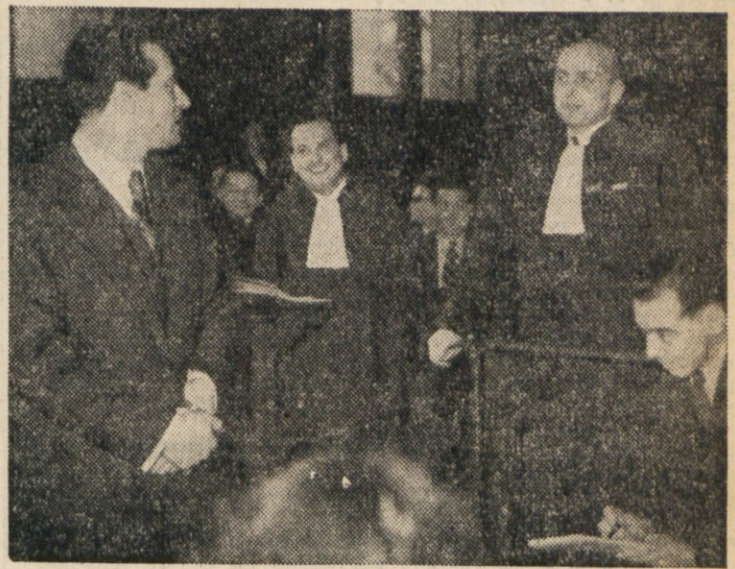
Ko je bila zaslišana še poslednja priča na današnjem zasedanju, Mihail Pasečnik, je postal Kravčenko zelo ogorčen, ko je odvetenik ob-rambe dejal priči, naj pove kaj več o svojem obnašanju za časa

sklenjena v Londonu, bo britanska tvrdka Imperial Chemical Indus-tries kovala denar za Izrael. Novi kovanci bodo podobni zdajnjim an-tičnim židovskim kovancem, ki so bili kovani 140 let pred Kristusom.

Kazni za kršitve

valutnih predpisov v FLR

BEOGRAD, 9. — Finančni mi-nister je objavil, da je bilo 83 oseb in 6 podjetij obsojenih na plačilo denarnih kazni od 200.000 do 1 mi-lijona dinarjev zaradi prekrškov predpisov o zamenjavi valute.

KRAVCENKO, ZA NJIM NJEGOV ODVETNIK IN ODVETNIK NORDMANN, KI ZASTOPA «LE LETTRES FRANCAISES».

stilniško prerekanje. Ta človek pri-poveduje pornografske zgodbe». S prstom naperjenim proti Kravčenku in s povzdignjenim glasom nadalju-je Romanov: «Ostali bomo v Parizu, ne bomo poravnali računov s teboj, Kravčenko! Češka policijska romane in hoče ljudje prepričati, da življenje v Sovjetski zvezi ni drugega kot peklo».

Ko je bila zaslišana še poslednja priča na današnjem zasedanju, Mihail Pasečnik, je postal Kravčenko zelo ogorčen, ko je odvetenik ob-rambe dejal priči, naj pove kaj več o svojem obnašanju za časa

GORIŠKI DNEVNIK

PODRUŽNICA UREDNIŠTVA IN UPRAVE PRIMORSKEGA DNEVNIKA V GORICI - SVETOGORSKA ULICA 42 - TEL. 749

Pouk italijanščine na slovenskih šolah

Čemu vsiljujejo našim dijakom staroitalijanščino, ki ne prinaša nikakih koristi in je niti pripadniki italijanskega naroda ne razumejo brez posebne razlage

Vprašanje pouka italijanščine na slovenski srednji šoli v Gorici je brez dvoma težje od mnogih računskih potence in korenov, kajti pri tem imamo več činitev, ki imajo svoj prav in svoj narobe in je zato težko najti skladnost vseh, oziroma rešiti vprašanje tako, da bi dani oboji zadovoljili vse prizadete faktore. Ker je problem koliden, ne bo odveč, če ga podrobno razčlenimo in osvetlino z vseh strani ter iz spoznanja napravimo neizpolniti ne zaključke, ki naj bi vsaj nekoliko sledili prizadetim pri reševanju zamotanega vprašanja.

Zato ugotovljamo naslednja dejstva:

1. Naša srednja šola v Gorici je slovenska in naši dijaki so otroci slovenskih staršev, Slovenski profesorji na slovenskih srednjih šolah posredujejo otrokom izobraževanje in kulturo v materinem, to je v slovenskem jeziku.

2. Se vedno velja izrek »kolikor jezikov znaš, toliko ljudi velja« in je popolnoma pravilno, da se naši dijaki uče tujih jezikov, predvsem italijanščine, ki je potrebna zlasti na tem obseku, kjer v usodni skupnosti bivata ob narodnosti.
3. Da imajo profesorji italijanščine program nadrejenih oblasti, ki jim je vodilo pri pouku.

4. Poznalimo smo, da so bili uspehi ocenjevanja tega predmeta ob zaključku tromesečja porazni.

5. Nočemo zagovarjati dijakov, ki so lahkomiselni in površni pri učenju.

6. Pribijamo, da se poučuje italijanščina na naših srednjih šolah le kot predmet in ne kot učni jezik.
7. Naši dijaki, ki so sedaj na srednji šoli, so posejali osnovno šolo v medvojni in povojnih letih, ko se italijanščina sploh niso učili niti kot predmeta.

8. Otroci slovenskih staršev govorijo v šoli in doma slovensko, ker so Slovenci in se razume, da tudi sanjajo po slovensko.
9. Življenje slovenske manjšine v Italiji zavisi od slovenskih izobraževalnih in slovenske srednje šole.

In sedaj? Temeljni zaključek je ta da enostranski program glede italijanščine ne more in ne sme veljati in biti enak za slovenske in italijanske šole. Vsaka beseda je odveč, če sploh imamo pedagoge in psihologe. Našim dijakom manjka sploh osnova italijanskega jezika in italijanščine se ne bodo priučili brez tega temeljnega znanja. Upravičeno stoji tu naši starši z dijaki kot sodnik nasproti obožencem in ne obratno. Naši otroci se morajo poleg že itak prevelikih zahtev glede italijanščine, učiti še pravilnice in priprave iz staroitalijanščine, ki je živemu jeziku čisto tako tuja, da je niti pripadniki italijanskega naroda ne razumejo brez razlage in komentarja. Ko naši dijaki izgubljajo tako dragoceni čas, bi jim za znanje italijanščine gotovo dosti več koristilo, če bi ta čas študirali živ jezik z vsemi preobrazami v slovnic, česar se doslej niso učili. In če naši dijaki nimajo zadostne podlage v jeziku, niso krivi temu sami in treba jim je to podlago dati. S tem otrokom prav nič ne koristimo, ako brez podlage in osnovnega znanja drvinjo za programom, ki ne odgovarja, kar mora priznati vsak solnik. Tu je upravičeno razburjenje staršev, ki bi želeli, da bi se otroci učili italijanščine tako, da bi imeli od tega res kakšno korist. Zaradi pretežke snovi otroci nimajo veselja pri učenju tega predmeta, kar vsekakor kaže, da ne morejo slediti in tudi ne vsega dojeti.

Na vsak način zahteva sedanjí učni načrt za temeljno znanje jezika in ne vemo, kdaj in kje naj bi to znanje prišlo. Tu ni kaj premišljati, ker je vse jasno kot na dlani in je za slovenske dijake potreben drugačen učni program, kakor za njihove italijanske sovrstnike. V korist slovenske šole bi bilo, da bi tudi profesorji na svojih sejah dobro proučili in razčlenili ta pereč problem ter važne zaključke tolmачili nadrejenim oblastem, ki bi morale spremeniti učni načrt za poučevanje italijanščine na slovenskih srednjih šolah. Tak prikladen učni

načrt bi profesorjem odzvel mnogo skrbí, dijakom pa dal možnost, da se temeljiteje nauče jezika, brez nepotrebnih navlak in klasične dobe in stare italijanščine, ki nima nič skupnega z živim jezikom in samo otežkoča njegovo učenje.

Zakaj so prikrajšali mladino?

Izvedli smo, da so pri prvem razdeljevanju določili za dijake zavodne količine sladkorja, po kateri bi prišlo okrog pol kg na osebo. Ko se je uprava našega dijaškega doma pri pristojnem uradu o tem informirala, so tam odgovorili, da je bilo v renanici določeno samo po pol kg na osebo za skupne ustanove.

V resnici se nam zdi čudno, zakaj naj bi dobili vsi ostali potrošniki po 1 kg sladkorja in javni lokalni se mnogo več, kot ga v resnici potrebujejo, medtem ko naj naša mladina, ki je zaradi pomanjkanja v zadnjih letih največ trpela, dobi komaj polovico normalnega obroka. Prav bi bilo, da bi mladina dobila celo več, ker je baš v teh letih najbolj potrebna rednih snovi.

Tepeni so popustili

Včeraj je končno prišla pred gorško sodnijo do zaključka že večkrat odložena razprava proti 34-letnemu Orlando Silvestru iz Ul. Brigata Pavla št. 15. Obtožbeni je uslužben pri Delavski zbornici in ga je lanskega avgusta zatožil sodnim oblastem njegov bivši kolega Mioni Lucijan, ki je prav v tistem času odstopil od delavskega sindikata in se priključil »svobodnemu«. V obtožnici je navedel, da ga je Silvestr dne 8. avgusta lanskega leta napeljal, da se je zasedel v uradu tajnika Delavske zbornice Sergeja Fabbra. Po dolgem zavijanju se je ta zadeva končala včeraj z oprostitvijo Silvestra, ker se je Mioni bržkone po višjim navšetih hotel pokazati velikodušnega »kristjana« in je zato umaknil tožbo.

Zaradi umika tožbe je bil oproščen tudi 33-letni Jožef Klavžič iz Ul. Tunisi 11, obtožen, da je lanskega novembra prejel svojo sestanovnico Golob Marijo, ki se je nasilno vrnila v njegovo stanovanje in hotela odnesti nekaj orodja, česar da je lastnega moča. Sprito take vsiljivosti je Klavžiča minila potrgljivost in je Golobovo oklofutal tako krepko, da se je morala zdraviti 10 dni.

Ostala je brez denarnice

Včeraj je 42letna Mučič Jožica iz Ul. sv. Mihaela prijavila goriški kvesturi, da je izgubila listino, v kateri je imela poleg osebne izkaznice in dvoletnega potnega lista tudi 6240 lir.

Podjetnik Alojz Tachino, star 67 let stanovanjski na Katarinijem trgu št. 2 je prijavil na policijo, da je izgubil vozno dovoljenje avtomobila Fiat 1500 z evidenčno tablico GO 3413.

KINO

VERDI. 16: »Slepari«. J. Gabin in variete.
VITTORIA. 17: »Vlak se ustavi v Berlinu«. M. Oberon.
CENTRALE. 17: »Reda hiša«. E. Robinson.
MODERNO. 17: »Pustolovina v gorah«. Gianni in Pinotto.
EDEN. 17: »Buffalo Bill se na konju«.

Buje

Borba s smrekovim prelcom

Preteklo nedeljo je mladina iz Buj in Gambocve organizirala prostovoljno delo pri uničevanju velikega škodljivca naših gozdov — veverice. Odsli je v kraj »Vezelna«, v gozd, ki je last mestnega LO Buje. Tu je prišla s skrbnim odstranjevanjem gnezdišč tega škodljivca in v 127 urah nabrala 732 gnezdi. Po končanem obranjanju je zbrala vsa ta gnezda in napravila iz njih tri velike kresove.

Pri delu sta se posebno odlikovala mladina Furlan Jakob in Dušič Avrelji, ki sta sama zbrala in uničila vsak po 52 gnezdi. Dobro so se tudi izkazali mladinci in pirlirji iz Gambocve.

Polteca Urban

Pogreb ljudskega herca

Včeraj popoldne je bil iz mestne obošnice pri Rdeči hiši pogreb 51letnega Vidmarja Alojza iz Gorice, ki je preletel posledicami fašističnega preganjanja in nemških taborišč. Pogreba se je poleg sorodnikov, od katerih jih je del prišel iz Jugoslavije, udeležilo tudi zastopstvo DFS, ki je poklonilo lep venec, dalje zastopstvo KPI in številni prijatelji in tovariši.

Pokojnik Alojz Vidmar je bil vedno neustrašen borec za socialne in narodne pravice našega človeka in je moral že pod fašizmom mnogo pretrpeti. Med vojno se je boril v 18. brigadi Srečka Kosoveca na Primorskem, kjer so ga Nemci spomladaj 1944 ujet in odpeljali v taborišče v Dachau. Tam so ga mučili tako, da je moral po osvoboditvi ostati dva meseca v bolnici, preden se je mogel vrniti domov. Težke posledice pretrganja trpljenja pa ga niso zapustile in tako je sedaj pogrebel jetiki, ki jo je v prejšnjih letih pod fašizmom dobil.

Podpora za obnovo hiš

Civilni tehnični urad (Genio civile) v Gorici sporoča hišnim lastnikom, ki so imeli od vojne poškodovane hiše, pa so jih že obnovili brez dovoljenja tega urada, da lahko zaprosijo vseeno za državno podporo v smislu zakona 10. 4. 1947. V ta namen morajo predložiti na omenjenem uradu cenitev škode na hišne delo 28. 1. m.

Ta rok velja za gospodarje, ki so svoje hiše že popravili ali pa jih imajo v popravilu. Za dela, ki se še niso pričela ni določen noben rok.

Vrh

To niso pravi partizani!

Italijanski sovinsti se zadnje čase trudijo, da bi razbili tudi partizanske vrste, ker je bila ravno Zveza partizanov doslej branik, ki je vodil najbolj uspešno in odločno borbo proti njihovim nakanam. V ta namen so ustanovili novo partizansko organizacijo API, v katero so vstopili vsi tisti pseudopartizani, ki so bili partizani samo zato, da bi v zadnji uri rešili fašizem in italijanski imperializem pred popolnim polomom.

Ti ljudje so začeli pošiljati tudi v naše kraje pozivnice za vpis v

Kdor našega dijaka podpira, pomaga graditi lepšo bodočnost našega naroda

API, vendar se je v Vrhu, razen dveh, od katerih se niti ne ve, kje sta bila partizani in za kaj sta se borila (če sta se borila), nihče drug ne odzval ali pridružil. Vsekakor opozarjamo vse naše partizane, naj bodo previdni in naj ne nasajajo lepim besedam. Dejstvo je, da so v vsi ostali prizgajeni sovražniki našega našega naroda, ki imajo vedno polna usta klevet o Jugosloviji in o naših partizanih, samo da bi vsejali razdor in ribarili v kašnem ter nas potem z našim lastnim bičem tepli.

Naša organizacija je edino ANPI, ki je ostala zvesta tradicijam narodno osvobodilne borbe in zato je naša dolžnost, da jo na tej njeni poti podpiramo in ji sledimo v borbi za naše pravice.

IZ BENEČIJE

SKRUTOVO V NADIŠKI DOLINI

Trikoloristične tolpe požigajo slovenske domove

Cestokrat smo že poročali, kako bivši fašistični zatraci terorizirajo ljudstvo Slovenske Benetije. Tem se v poslednjih časih pridružili še novi, tako imenovani »trikoloristi«. Kjer le morejo, ovirajo predstavnike Demokratične fronte Slovencev pri njihovem delu in jim večkrat groze celo z orožjem. Mnoge med njimi so v preteklosti večkrat aretirali, morali pa so jih končno le izpustiti na svobodo, ker jim tudi z dolgotrajnim zasilevanjem niso mogli ničesar dokazati. Vendar jim vse to še ni dovolj. Na vsak način bi se hoteli iznebiti vseh onih Slovencev, ki so v naši državi borili za manjšinske pravice in izboljšanje socialnega položaja slovenskega naroda. Te fašistične tolpe bi nemara začele celo požigati naše domove, ako bi jim na ta način uspelo svobodno zagospodariti na naši zemlji in voditi politiko, ki so jo posedovali od fašizma. Kakor sestradni volkovi hlepijo se vedno po novih žrtvah.

To pot so se zagnali proti tovarišči Bledič Margeriti iz Skrutova, kateri so hoteli 4. t. m. zjutraj uničiti z ognjem hišo in družino. Tovarisha Bledič je odgovorila predstavnici Zveze slovenskih žena v Benetiji in članica DFS. Po močehi smrti, katere povzročili so prav trikoloristi, se mora sama pehati za delom po bližnjih vaseh.

Naša organizacija je edino ANPI, ki je ostala zvesta tradicijam narodno osvobodilne borbe in zato je naša dolžnost, da jo na tej njeni poti podpiramo in ji sledimo v borbi za naše pravice.

gala posebne važnosti. Okrog 5 zjutraj pa jo je vročina in snovni dimu spravil iz sobe. Bilo pa je že prepozno zapustiti hišo zaradi velikega ognja in gostega dima, ki je takoj napolnil sobo in jo vrgel nazaj. Prestrašeno dekle je odprlo okno in skočilo 5 m globoko. Na srečo se ni preveč pobila. Tako da je lahko še pristavila testro in rešila iz plamenov tudi sestrico. Zamet je sklicala ljudi, ki so takoj prihitali in začeli gasiti. Požar je nastal v staji pri hlevu, kjer hranijo listje in koruznico za stjer; plameni so dosegli tudi hišo, vendar so to ljudje še ugnili rešili. Ko je bil ogenj skoraj že pogasjen so prihitali tudi gasilci iz Cedada.

Tovariša Bledič, ki se je vsa prestrašena vračala domov, so kateri trikoloristi sprejeli z besedami »ubijte komunistov« in drugimi grozili.

Brez dvoma je požig delo lokalnih trikoloristov, ki so že prej enkrat nameravali zažgati to hišo, pa se jim je poskus ponesrečil. Ti šovinistični podkupljeni bi namreč hoteli zavedno ženo s požigom prisiliti, da bi se odgovarjala svoji politični ideji.

Slede naslednji dan so prišli na mesto karabinerji iz St. Lenarta, čeprav ta od Skrutova ni oddaljen več kakor kilometer. Gospodom javne varnosti se kajpada ni mudilo poiskati požigalca. Pri zasilevanju so karabinerji z ostro in grobo besedo karali tovarisha Blediča, grozeč ji s pestjo, češ naj tako opusti politiko, ako hoče z družino živeti v miru, in noče, da bi

se ji še kaj hujšega pripetilo. Torej lepe, tolažilne besede zaslišnikov javne varnosti, potem ko človek utrpí škodo, pri kateri sta bili v nevarnosti celo dve človeški življenji.

Takšno je delovanje trikolorističnih tolpe v Slovenski Benetiji. Temu se seveda ne moremo čuditi, ako ugotovimo, da jih podpirajo celo oni, ki bi morali skrbeti za varnost ljudi. V takih prilikah nihče ne more računati s toliko opevano rimsko pravico, ki naj bi bila enaka za vse.

Zivimo v 20. stoletju, v dobi demokracije, toda na žalost lahko rečemo, da še vedno udarja valpov bič po zganenem hrbtu beneškega Slovence. In komu naj se pritožijo? Morda De Gasperijevi vladi, ki te orožnike plačuje? Vendar naj si zapomni vsi trikoloristi in drugi rodnih birči, da se demokratično gibanje Slovenske Benetije ne plaši groženj in da bo znalo odbiti vse napade ter preboleti še tako hude udarce.

Gliste v kislu

Prav vsajevrstna je bila včerajšnja razprava proti 43-letnemu trgovcu Rudolfu Culot iz Ul. Canova, ki ima svojo trgovino na Korunu. Obtožnica namreč pravi, da je Culot prodajal kis, v katerem so plavale številne gliste. Ker pa do sedaj pri nas še ni navade spravljati tudi gliste pod kis, je sodnik obsodil Culota na 10 tisoč lir globo, ker se ni držal zdravstvenih predpisov.

Smrtna nesreča na Kalvariji

Granata je raztrgala starega »škofa« iz Podgore

V torek popoldne okrog 14.30 je odšel 62letni Kozin Jožef iz Podgore, ki so ga domačini poznali pod imenom »škofa«, na Kalvarijo, da bi tam pomagal posekati nekaj dreva in pripraviti les za kurjavo. Skupaj z njim so šli še 20letni Bregant Ivan iz Podgore, 19letni Modula Sergej in 19letni Marega Sergej, oba iz Ločnika.

Ko so bili zaposleni s svojim delom prav blizu vrha Kalvarije, je opazil škof med grmovjem granato kalibra 77, ki je bila še v dobrem stanju. Ker je bil revež, ki je imel potrebo za vsako lipo je takoj sklenil da bo granato razkopal in prodal bakrene dele, ki jih starinarji iščejo. Tovarši so mu odsvetovali, ker je to delo nevarno, vendar jih starec ni poslušal in se je lotil razkopavati granato s sekuro.

Oni trije so se iz previdnosti oddaljili in kmalu začeli eksplozijo ter kriče. Takoj so mu prihitali na pomoč in našli starčeka vsega v krvi z razparanim trebuhom, ki mu ga je eksplozija granate iztrgala in vrgla nekaj metrov daleč. Starčekovo stanje je bilo takšno, da mu niso mogli več pomagati in je kmalu potem izdihnil.

Takoj so obvestili o nesreči krajevne oblasti in po uradnem pregledu so prenesli ostanke nesrečnega Kozlina v mrtvašnico v Podgori.

Kozlin, ki je bil med Podgorci dobro znan in spoštovan moški, je bil zadnje čase brezposeln. Zapuščeno in hčerko.

Ce žena toži moža, sodnija dobiček ima

Pred časom je 28-letni Joahin Palma iz Palerna, ki se je ustanovil v našem mestu v Ul. Morelli 22, prijavil sodniji svojo ženo, češ da ga vara. Zeno so tedaj opredelili zaradi pomanjkanja dokazov, toda ta umazana zadeva se takrat ni končala.

Mož je namreč po razpravi zapustil svojo ženo in živel z drugo. Zato je ona, nekaj iz ljubeznivosti

in zato, ker se je hotela maščevati, prijavila moža sodnim oblastem pod obtožbo, da jo je zapustil brez vzdrževalnih sredstev. Včeraj pred sodnikom se je zdelo, da se je mladi par nadejal, da je pobotal in pozabil na vse pretekle prepire in nevednosti. Ženska je postala nakaenkrat ljubezniva nasproti svojemu možu in je hotela umakniti tožbo. Tako bilo je prepozno in Palma bo moral vseeno plačati 8000 lir globo.

Zaradi nameravane prestopa meje so obsodili včeraj na tri mesece zapora in na plačilo 18.000 lir globo 27-letnega Dantaja Spazionija iz Frosinone.

Neprevidna šoferja

Decembra meseca 1947 leta se je Paussija Milka iz Ločnika peljala s svojim koleškom proti Gorici. V bližini ločniškega mostu jo je prehitel avtomobil, ki je tik pred njim zasakal na levo, tako da ni imela časa niti časa prijeti za zavore. Zato je Paussijeva trčila naravnost v vozilo in se vsa pobila. Odpeljali so jo v bolnico, kjer se je morala zdraviti skoraj 5 mesecev. Včeraj je zadeva prišla pred sodnijo in sodniki so naložili 53-letnemu lekarinarju Rossiju Marcellu iz Kaprive, ki je vozil avto in bil kriv nesreče, 30.000 lir globo. Razen tega pa bo moral poravnati tudi odvetniške stroške oškodovane stranke v znesku 10 tisoč lir.

Zaradi enakega prestopka je prišel pred sodno oblast 31-letni Jožef Paussij iz Gorice, ki je lanskega aprila na Korunu povozil s svojim avtomobilom 60-letnega Blažica Romanca. Blažič je pri nesreči dobi bil številne poškodbe na glavi in čuti od njih še danes posledice. Tega se je spomnil sedaj sedaj in ga vendar se ni pobijal, da bi od Paussija zahteval povračilo škode, tega se je spomnil le sedaj in ga prijavil sodniji. Včeraj pa so Paussija opustili, ker je sodnik smatral, da je bila tožba prepozno vložena.

Kar čez dolino stopiš, kot Veli Jose, na Skofije in že si v Dekanah. Tu so za gradnjo družnega doma izkopali že 68 m² zemlje in pripravili 15 m² kamenja. Delo gre še kar dobro naprej, če tudi vpliva bližnja meja. Še je nekaj, ki mislijo, da je kontrast meje vsega v izobilju, in da tam ni treba nič delati. No, ti vidijo samo lepe izlozbe, ne vidijo pa, komu so dostopne.

K Čevarjem prideš lahko kar čez dolino Ržane. In ti ti kar nič žal, ko se znajdeš med Čevarjani. Tu so se pripravljali za nedeljske volitve v SIAU z obvezami, da bo vsak eden iz organizacije napravil po osem ur prostovoljnega dela. To so tudi storili. Na dan volitev so se tako podvezali, da so še novinarji — use zamudili.

Začeli bomo kar pri Opu — Soceru, kjer so mejo zadržali v živo telo Istre — nerodni ljudje — ki so razumeli samo žvekn od lara — in blesk mrtvih mest, zelo daleč na so bili od duše istrskega človeka, ki je še na zunan izražal svoje hotenje in mišljenje, ker je pisal po zidovih požganih hiš.

Tukaj je Jugoslavija!

Vcepili so strup v telo, napravili se bo tvor, omojli se bo, toda, isteka bo nemogoča in rana bo odravela. Tedaj bo dobro in prav!

Tu v Socerbu so do sedaj na-

Uresničujemo gospodarski program

da bo leto 1949 leto izboljšanja na gospodarskem, političnem in kulturnem polju

Ze prvih štirinast dni tekmočanja so pripravili 60 m² kamenja za zadrušni dom. Delajo skupno s Pobežani in so kar nekako samozavestni in ponosni že sedaj na svoje delo, čeprav imajo še delo temelji. Pripravi pa so poleg kamenja še veliko drugega gradbenega materiala. Po prav gotovo zrasel njihov zadrušni dom spomladaj ko goba po dežju.

Ce bi rad v Koper, moras nujno do glavnice ceste in od tam dalje po asfaltu. Toda ko prideš do nekdanje železniške postaje, kjer se je ustavljaj majhen istrski vlak, ki ga dñnes ni več (Musulini) je bil dober človek in je dal premeistiti tri v Abesinijo, da je Negus olajšal povratek takrat, ko so njega italijanski partizani obseli v Loretu za noge, se moraš tu nujno ustaviti.

Tukaj je nekaj zelo delavnih aktivistov, blesih borcev. Niso pozabili na veliko trpljenje in na vse žrtve, ki jih je latra dala za svobodo. Dobro delajo, zato jim vse ljudstvo sledi in pomaga. Kar postajaše: pripravili so za zadrušni dom že 71 m² kamenja v 334 urah prostovoljnega dela. Pri tem je delalo 78 članov SIAU. Pa se niso nič kregali (kio var) Tratu Vidmar ko vidi dan... barčica po morju več ne plava, ampak se mu potopljajo, čeudi so bili na delu Italijani in Slovenci skupno.

Altro che nazionalismo!! Internationalizem in bratstvo utrjuje tu in bogo s tem in tem postavili še velik in lep spomenik: zadrušni dom! To bo tradicija bratstva in napredka, svobode in mira, ob katero se bodo zaman zagnajali valovi šovinizma in »italianissimih« esulov. Zaman bo tudi vse jezuistične zavijanje oči proti nebu in zgražanje o skrunjenosti nebeli, ker si zavadni zadrušarji v Kampel-Salari gradijo to, kar jim je tako ekotistično fašizem podiral in požgal tudi ob nedeljah. Takrat je celo škof blagoslovil tako »pobožnost« delo! Stari ljudje pravijo o tem, da ni verjeti ne bogu ne hudici.

Madnasta brigada iz Manžana je napravila že 60 prostovoljnih ur dela. Dne 25. januarja so ustanovili množično brigado SIAU, ki bo dnevno na delu. Poleg majhnih vstopaj to brigado tudi starejši ljudje, z namenom, doimnesti čim več, da bo zadrušni dom prej dograjen.

Ker smo že tu, ne bomo hodili v Koper, ampak pogledali v Vanganel, kjer so člani SIAU iz Boninovo pripravili za gradnjo zadrušnega doma 65 m² kamenja v Centuriju 35 m², v Potoku 15 m² in v Vanganelu 15 m². Skupno bi bilo 130 m² kamenja. Se moramo povedati, da so vse izvozili na gradilišče iz daljave dveh km.

Vanganelci imajo radi Gregorčiča, ki je že pred petdesetimi

leli napovedoval, da »Dom znova

ustati mora, oči dom krasan, tako prostran, da bo za vse prostora.

In bodo zgradili tak — zadrušni dom!

Se v Korte nas vabijo, naj pridemo pogledat, kako jim gre. Kako bi mogli odreči tem ljudem, ko so tako delavni. Srečevati stoji pred cerkvijo majhna zakristija. Na to so napisali takrat, ko so to hoteli tisti ljudje, ki so potem etrli; čudno me je — proti volji vsega ljudstva: »Živel naš dragocenejši Tito!«

Morda so se diplomati temu napisu smejali. Jaz se nisem, ker sem občutil uslo veliko hubezen teh ljudi do tistega človeka in tovarisha, ki je razumel tudi njihovo veliko trpljenje. Zeteli so, da bi njegova oblast prišla tudi v njihove vase. Če so pomanjkljivo zapisali občutem pozdrav, ni bila to njihova krivda, ampak ti stih, ki so mislili, da Istran ni človek, da pa zato lahko zatirajo in uničuje kulturno, politično in telesno! Tudi če danes ni tu Ti-

ta, delajo ti ljudje, kar morejo za izboljšanje in za utrditve ljudske oblasti. Vedo, da delajo zase. Iz njihove vase je lep razgled, zato pa bodo tudi zadrušni dom zgradili na takem mestu, da bo od daleč videti. Do sedaj so pridobili že 260 m² kamenja. Za izravnanje dvorišča pred šolo so z 230 prostovoljnimi urami pripravili 150 m² materiala. Vsaka družina je napravila do sedaj po 24 ur prostovoljnega dela. Z vselijem prihajajo na delo tudi v zvozi in žitino in pravijo, da bodo obveze še prekorajšili. Se to nam objaviš, da bodo po zaključenem tekmočanju poročali o vseh doseženih uspehih.

Zdaj pa hitro nazaj v Koper, da vidimo, kako izginjajo zadnji sledovi nekdanjih zločinskih zaporov — ekoprsk Bastiljev. Le po je, ko vidiš, da delo rodi uspehe in da je teh uspehov deležna vsa skupnost.

Tovariši Rado, mislim da je to najlepši podraz, Pomlad bo!

OGAREV

